Torstai 24. lokakuuta 2019

P9_TA(2019)0043

Egypti

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. lokakuuta 2019 Egyptistä (2019/2880(RSP))

(2021/C 202/11)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Egyptistä ja erityisesti 17. heinäkuuta 2014 ilmaisun- ja kokoontumisvapaudesta Egyptissä ([1]), 15. tammikuuta 2015 Egyptin tilanteesta ([2]), 10. maaliskuuta 2016 Egyptistä ja erityisesti Giulio Regenin tapauksesta ([3]). 8. helmikuuta 2018 teloituksista Egyptissä ([4]) ja 13. joulukuuta 2018 Egyptistä ja erityisesti ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta ([5]) antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon EU:n ulkoasiainneuvoston elokuussa 2013 ja helmikuussa 2014 hyväksymät päätelmät Egyptistä,

— ottaa huomioon vuonna 2001 tehdyn ja vuonna 2004 voimaan tulleen EU:n ja Egyptin assosiaatiosopimuksen, jota vahvistettiin EU:n ja Egyptin välisellä vuoden 2007 toimintasuunnitelmalla; ottaa huomioon 25. heinäkuuta 2017 muodollisesti hyväksytyt EU:n ja Egyptin välisen kumppanuuden painopisteet vuosina 2017–2020, EU:n ja Egyptin vuoden 2017 assosiaationeuvoston jälkeen annetun yhteisen julkilausuman sekä EU:n ja Egyptin välisen assosiaatiosopimuksen poliittisten kysymysten, ihmisoikeuksien ja demokratian alakomitean kesäkuussa 2019 pidetyn kuudennen kokouksen jälkeen annetun yhteisen julkilausuman,

— ottaa huomioon 19. syyskuuta 2019 pidetyn YK:n ihmisoikeusneuvoston kokouksessa esityslistan kohdasta neljä EU:n antaman lausuman, jossa mainitaan Egypti,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksia koskevan uuden EU:n strategiakehyksen ja toimintasuunnitelman, joiden tarkoituksena on ottaa ihmisoikeuksien suojelu ja tarkkailu unionin kaiken toiminnan keskiöön,

— ottaa huomioon kuolemanrangaistusta, kidutusta, ilmaisunvapautta ja ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat,

— ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen ja lapsen oikeuksista tehdyn yleissopimuksen, jotka kaikki Egypti on ratifioinut,

— ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun Michelle Bacheletin 27. syyskuuta 2019 antaman julkilausuman Egyptin mielenosoituksista,

— ottaa huomioon Egyptin perustuslain ja etenkin sen 52 pykälän (kidutuksen kieltäminen sen kaikissa muodoissa), 73 pykälän (kokoontumisvapaus) ja 93 pykälän (ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden sitova luonne),

— ottaa huomioon vuonna 1981 annetun ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan, jonka Egypti ratifioi 20. maaliskuuta 1984,

— ottaa huomioon Arabiliiton ihmisoikeusperuskirjan, jonka osapuoli Egypti on,

— ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston kesäkuussa 2019 antaman päätöslauselman 2473(2019), jolla uusitaan toimenpiteitä Libyaa koskevan aseidenvientikiellon täytäntöönpanemiseksi,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 144 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 4 kohdan,

---

([1]) EUVL C 224, 21.6.2016, s. 5.
([2]) EUVL C 300, 18.8.2016, s. 34.
([3]) EUVL C 50, 9.2.2018, s. 42.
([4]) EUVL C 463, 21.12.2018, s. 35.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0526.

A. ottaa huomioon, että saatujen tietojen mukaan Egyptin viranomaiset ovat viime viikkoina pidättäneet mielivaltaisesti yli 4 300 henkilöä (joista lähes 3 000 on edelleen tutkintavankeudessa), mukaan lukien ainakin 114 naista – ja Amnesty International – ja Belady Foundation -järjestöjen mukaan vähintään 111 alaikäistä – reaktiona 20. syyskuuta 2019 alkaneisiin rauhanomaisiin mielenosoituksiin; ottaa huomioon, että poliisin ja turvallisuuspalvelujen kerrotaan käyttäneen liiallista voimaa mielenosoittajien hajottamiseksi;

B. toteaa, että hallituksenvastaisilla mielenosoituksilla vastustettiin säästötoimia, laajalle levinnyttä hallituksen korruptiota ja järjestelmällisiä tukahduttamistoimia sekä vaadittiin Egyptin presidentin Abdel Fattah al-Sisin eroa;

C. ottaa huomioon, että Egyptin viranomaisten viimeaikaiset toimet heikentävät perusvapauksia, eli sananvapautta, yhdistymisvapautta ja kokoontumisvapautta, jotka on vahvistettu Egyptin perustuslaissa ja kansainvälisessä ihmisoikeuslainsäädännössä; katsoo, että tämä on osa laajempia Egyptin kansalaisyhteiskuntaan ja perusoikeuksiin kohdistuvia tukahduttamistoimia, jotka koskevat erityisesti sananvapautta sekä verkossa että sen ulkopuolella, yhdistymis- ja kokoontumisvapautta, poliittista moniarvoisuutta ja oikeusvaltioperiaatetta;

D. ottaa huomioon, että Egyptin viranomaiset ovat jatkaneet rauhanomaisiin demokraattisiin oppositiopuolueisiin kohdistettuja tukahduttamistoimia, joilla rikotaan oikeutta osallistua julkisten asioiden hoitamiseen ja oikeutta sananvapauteen ja joihin kuuluu myös kymmenien kansalaisten mielivaltainen vangitseminen ”Hope Case” -asiassa ja kymmenien muiden rauhanomaisten poliittisten puolueiden jäsenten pidättäminen syyskuusta 2019 lähtien;

E. ottaa huomioon, että ihmisoikeusasianajajia, toimittajia, aktivisteja ja opposition jäseniä on vangittu syytettyinä vakavista rikoksista, myös terrorismiin liittyvistä rikoksista; ottaa huomioon, että rauhanomaiset toisinajattelijat, demokratia-aktivistit ja ihmisoikeuksien puolustajat ovat vaarassa tulla leimatuiksi terroristeiksi; toteaa, että nämä pidätykset liittyvät yksinomaan heidän rauhanomaiseen ja legitiimiin työhönsä ihmisoikeuksien puolustamiseksi;

F. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien puolustajien tahdonvastaisesta katoamisesta on tulossa Egyptin viranomaisten järjestelmällinen käytäntö, jossa useimmat kadonneet, kuten Alaa Abdel-Fattah, Asmaa Daabes, Esraa Abdel Fattah, Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghonheim, Haytham Mohamadeen ja Ibrahim Metwally Hegyza, päätyvät valtion syyttäjäviraston käsiin; toteaa, että eräiden muiden kadonneiden, kuten Ibrahim Ezz El-Dinin, kohtalosta ei tiedetä vieläkään;

G. ottaa huomioon, että oikeudenkäyntiä edeltäviä ennaltaehkäiseviä pidätys- ja turvaamistoimia käytetään liiallisesti ja pyritään siten estämään ihmisoikeuksien puolustajia ja heidän asianajajiaan, kuten Mahienur El-Masry, Mohamed El-Baqer, Esraa Abdel Fattah ja Mohamed Ramadan, suorittamasta legitiimiä ihmisoikeustyötään Egyptissä;

H. toteaa, että Egyptin viranomaiset ovat hankaloittaneet tutkimuksia ja totuuden paljastamista italialaisen tutkijan Giulio Regenin sieppauksesta, kidutuksesta ja surmaamisesta; ottaa huomioon, että Italian parlamentti on jäädyttänyt diplomaattiset suhteensa Egyptin parlamenttiin ja kehottanut jäsenvaltioiden parlamentteja tekemään samoin solidaarisuussyistä;

I. ottaa huomioon, että Toimittajat ilman rajoja -järjestöllä on tiedot ainakin 31 media-alan työntekijästä, jotka ovat tällä hetkellä pidätettyinä Egyptissä työnsä vuoksi poliittisen syytteeseenpanon perusteella ja joiden oikeuskäsittelyssä on rikottu menettelyjä monella tapaa; ottaa huomioon, että kuusi näistä toimittajista pidätettiin viimeaikaisten mielenosoitusten yhteydessä; ottaa huomioon, että myös ulkomaisten tiedotusvälineiden työntekijöihin on kohdistettu häirintää ja että useita kansainvälisiä kirjeenvaihtajia on karkotettu tai heiltä on evätty pääsy Egyptiin; ottaa huomioon, että kansainväliset järjestöt ovat keränneet tietoja uutismedian verkkosivujen estämisestä ja verkkoviestinsovellusten estämisestä tai niiden käytön rajoittamisesta erityisesti viime viikkojen aikana;

J. ottaa huomioon, että vaikka Egyptin vuoden 2019 kansalaisjärjestölailla kumotaan vankilatuomiot ja poistetaan vahva turvallisuusvirasto, jonka tehtävänä oli aiemmin hyväksyä ja seurata ulkomaista rahoitusta, kyseinen laki kuitenkin uhkaa rajoittaa merkittävästi kansalaisyhteiskunnan toimintaa, asettaa uusia ongelmallisia rajoituksia yhdistymisvapaudelle ja rajoittaa merkittävästi sekä koti- että ulkomaisten kansalaisjärjestöjen toimintaa;

K. ottaa huomioon, että Egyptin naispuolisiin ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistetaan edelleen erilaisia valtiojohtoisen häirinnän muotoja, erityisesti loukkaavia kampanjoita ja oikeudenkäyntejä; ottaa huomioon, että hlbtiq-ihmisten ja naisten oikeuksia puolustavat aktivistit kohtaavat jatkuvaa sortoa, myös ”julkisen moraalin” säilyttämisen varjolla;

Torstai 24. lokakuuta 2019

L. toteaa, että Egyptissä oikeuslaitoksen kautta rikotaan edelleen vakavalla tavalla oikeutta elämään, ja toteaa, että oikeuslaitos on antanut ja pannut täytäntöön ennennäkemättömän monia kuolemantuomioita lukuisille henkilöille – jopa lapsille – myös sotilas- ja joukko-oikeudenkäynneissä, joissa ei ollut vähimmäistakeita oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin; ottaa huomioon, että rikos- ja sotilastuomioistuimet ovat antaneet yli 3 000 kuolemantuomiota vuodesta 2014 ja että 50 henkilöä on välittömässä vaarassa joutua teloitetuiksi;

M. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimisto on ilmoittanut, että tuomioistuimissa on vireillä useita tapauksia, jotka koskevat henkilöitä, jotka on tuomittu kuolemaan sellaisten todisteiden perusteella, joiden saamiseksi syytettyä on kidutettu; toteaa, että tuomiot näyttävät suoraan sivuuttavan sekä egyptiläisen että kansainvälisen oikeuden ja menettelyt;

N. toteaa, että Egyptin turvallisuusjoukoilla on tuskin lainkaan vastuuvelvollisuutta vakavista ihmisoikeusloukkauksista, eikä armeijaa vastaan esitettyjä korruptioväitteitä ole tutkittu asianmukaisesti;

O. ottaa huomioon, että Egyptin turvallisuusjoukot tappoivat vähintään 900 ihmistä Rabaan aukion mielenosoitusten aikana vuonna 2013; ottaa huomioon, että vaikka myöhemmin järjestetyssä oikeudenkäynnissä annettiin tuomioita useista säännönvastaisuuksista, YK:n ihmisoikeusvaltuutettu piti oikeudenkäyntiä oikeuden vakavana väärinkäyttönä, sillä yhtäkään verilöylyyn syyllistynyttä ei ole vielä tuomittu;

P. ottaa huomioon, että Egyptin yleisen määräaikaisarvioinnin (UPR) käsittely YK:n ihmisoikeusneuvostossa, joka alkaa marraskuussa 2019, tarjoaa kansainväliselle yhteisölle ainutlaatuisen mahdollisuuden valvoa Egyptin ihmisoikeustilannetta ja esittää parannusehdotuksia;

Q. ottaa huomioon, että moniin ihmisoikeusaktivisteihin kohdistetaan tukahduttamistoimia, eräät niistä kostoksi osallistumisesta Egyptin vuoden 2014 yleiseen määräaikaisarviointiin; ottaa huomioon, että asiassa 173/2011 (”Foreign Funding Case”) nimetyt kymmenen ihmisoikeuksien puolustajaa ja seitsemän kansalaisjärjestöä kärsivät lamaannuttavasta varojen jäädyttämisestä; ottaa huomioon, että ainakin 31:een ihmisoikeuksien puolustajaan ja egyptiläisen riippumattoman ihmisoikeusjärjestön henkilöstön jäseneen, jotka olivat osallisina asiassa 173/2011, sovelletaan edelleen matkustuskieltoa, vaikka saman asian yhteydessä tuomitut 43 ulkomaisten kansalaisjärjestöjen henkilöstön jäsentä on vapautettu;

R. ottaa huomioon, että Egypti on kokenut useita vaikeita tapahtumia vuoden 2011 vallankumouksen jälkeen ja että kansainvälinen yhteisö tukee maata sen moninaisten haasteiden ratkaisemisessa; ottaa huomioon, että Egyptin turvallisuustilanne on heikko ja että useat islamistiset järjestöt aiheuttavat vakavaa terrori-iskujen vaaraa Siinain niemimaalla ja suurimmissa kaupungeissa eri puolilla maata siitä huolimatta, että hallitus on käyttänyt aggressiivisia ja toisinaan julmia taktiikoita terroristeja vastaan; ottaa huomioon, että terrori-iskuissa on kuollut monia viattomia siviilejä, muun muassa kopteja; ottaa huomioon, että sotilastoimia on jatkuvasti laajennettu Pohjois-Siinailla vuoden 2013 lopusta lähtien ja että hallitus on toteuttanut massiivisia purkutöitä ja häätänyt pakolla kymmeniätuhansia asukkaita, ja estänyt samalla riippumattoman uutisoinnin määräämällä lähes ehdottoman mediapimennyksen ja rajoittanut pääsyä Siinaille ja sieltä pois;

S. ottaa huomioon, että EU ja sen jäsenvaltiot eivät ole vastanneet virallisesti, päättäväisesti ja yhtenäisesti syys- ja lokakuussa 2019 Egyptissä toteutettuihin tukahduttamistoimiin; toteaa, että kesäkuussa 2017 hyväksytyt EU:n ja Egyptin välisen kumppanuuden painopisteet vuosiksi 2017–2020 perustuvat yhteiseen sitoutumiseen yleismaailmallisiin arvoihin, joita ovat demokratia, oikeusvaltioperiaate ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, ja ne muodostavat uudistetut puitteet poliittisille toimille ja tiiviimmälle yhteistyölle ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen pohjalta; toteaa, että kyseisiin toimiin kuuluvat muun muassa turvallisuutta, oikeuslaitoksen uudistamista sekä terrorismin torjuntaa koskevat toimet; toteaa, että unionin pyrkimykset saada Egypti vastaamaan vakavimmista ihmisoikeusrikkomuksista ei ole johtanut tuntuviin tuloksiin;

T. ottaa huomioon, että Egypti on Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden tärkeä kumppani monilla eri aloilla, joita ovat muun muassa kauppa, turvallisuus ja ihmisten väliset yhteydet; ottaa huomioon, että 21. elokuuta 2013 EU:n ulkoasiainneuvosto antoi korkealle edustajalle tehtäväksi tarkastella EU:n Egyptille antamaa tukea; ottaa huomioon, että neuvosto päätti tarkistaa EU:n yhteistyötä Egyptin kanssa paikan päällä saavutetun kehityksen perusteella; toteaa, että EU ja Egypti hyväksyivät kesäkuussa 2017 kumppanuuden painopisteet, joiden tavoitteena on lisätä yhteistyötä monilla eri aloilla, kuten terrorismin torjunnassa siten, että ihmisoikeuksia ja perusvapauksia kunnioitetaan asianmukaisesti;

U. ottaa huomioon, että EU:n ulkoasioiden neuvoston 21. elokuuta 2013 antamissa päätelmissä todetaan, että ”jäsenvaltiot päättivät myös keskeyttää sellaisten tarvikkeiden vientiluvat Egyptiin, joita voitaisiin käyttää kansallisissa tukahduttamistoimissa, arvioida uudelleen yhteisen kannan 2008/944/YUTP soveltamisalaan kuuluvien tarvikkeiden vientilupia ja tarkastella uudelleen Egyptin kanssa toteuttamaansa turvallisuusalan avunantoa”; ottaa huomioon, että useissa EU:n jäsenvaltioissa toimivat yritykset ovat jatkaneet valvontateknologian ja muiden turvalaitteiden vientiä Egyptiin, mikä on helpottanut hakkerointi- ja haittaohjelmien käyttöä sekä muunlaisia ihmisoikeuksien puolustajiin ja kansalaisyhteiskunnan aktivisteihin kohdistuvia fyysisiä ja sähköisiä hyökkäyksiä; toteaa, että tämä on johtanut sananvapauden rajoittamiseen verkossa;

1. tuomitsee painokkaasti viimeaikaiset tukahduttamistoimet ja perusoikeuksien jatkuvan rajoittamisen Egyptissä, erityisesti sananvapauden rajoittamisen verkossa ja sen ulkopuolella sekä yhdistymis- ja kokoontumisvapauden, poliittisen moniarvoisuuden ja oikeusvaltion periaatteen rajoittamisen; tuomitsee väkivallan kohtuuttoman käytön mielenosoittajia vastaan ja muistuttaa Egyptiä siitä, että turvallisuusjoukkojen toimien olisi oltava kansainvälisten normien ja standardien sekä Egyptin oman perustuslain mukaisia;

2. vaatii loppua kaikille tapauksille, joissa Egyptin viranomaiset, turvallisuusjoukot ja muut ryhmittymät käyttävät väkivaltaa, yllytystä, vihapuhetta, häirintää, pelottelua, tahdonvastaisia katoamisia tai sensuuria ihmisoikeuksien puolustajia, asianajajia, mielenosoittajia, toimittajia, bloggaajia, ammattiyhdistysaktiiveja, opiskelijoita, lapsia, naisten oikeuksien puolustajia, hlbti-ihmisiä, kansalaisyhteiskunnan järjestöjä, poliittisia vastustajia ja vähemmistöjä kohtaan; kehottaa tutkimaan kaikki ihmisoikeusloukkaukset riippumattomasti ja avoimesti ja vaatii, että syylliset saatetaan vastuuseen teoistaan; korostaa, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen on ainoa keino varmistaa Egyptin pitkän aikavälin vakaus ja turvallisuus;

3. kehottaa Egyptin viranomaisia vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta kaikki ihmisoikeuksien puolustajat, jotka on pidätetty tai tuomittu pelkästään siksi, että he ovat suorittaneet legitiimiä ja rauhanomaista ihmisoikeustyötään, mukaan lukien Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegyza, Mahienur El-Masry, Mohamed El-Baqer ja Esraa Abdel Fattah, ja kehottaa välittömästi selvittämään Ibrahim Ezz el-Dinin olinpaikan; kehottaa lisäksi vapauttamaan ihmisoikeuksien puolustajat, tutkijat ja muut henkilöt, jotka ovat tutkintavankeudessa ”Coalition Hope” -tapauksen yhteydessä, mukaan lukien Zydad el-Elainy, Hassan Barbary ja Ramy Shaath, sekä Leipä- ja vapauspuolueen, Al-Dostour-puolueen ja Egyptin sosiaalidemokraattisen puolueen jäsenet, jotka pidätettiin äskettäin ilman uskottavia perusteita rikoksesta syyttämiselle; kehottaa vangittujen vapauttamista odotettaessa Egyptiä ilmoittamaan heidän olinpaikkansa, sallimaan heille täydet mahdollisuudet tavata perheitään ja valitsemiaan asianajajia sekä saada asianmukaista lääketieteellistä hoitoa, ja kehottaa uskottavasti tutkimaan kaikki huonoa kohtelua tai kidutusta koskevat väitteet;

4. korostaa, että on tärkeää taata kaikkien egyptiläisten yhdenvertaisuus heidän uskonnostaan tai vakaumuksestaan riippumatta; kehottaa Egyptiä tarkistamaan jumalanpilkkalakejaan sen varmistamiseksi, että uskonnollisia vähemmistöjä suojellaan; suhtautuu myönteisesti lausuntoihin, joissa kehotetaan uudistamaan islamilainen keskustelu, jolla voidaan haastaa ääriliikkeet ja radikalisoituminen; kehottaa Egyptin viranomaisia, mukaan lukien asevoimat ja turvallisuusjoukot, kunnioittamaan kristittyjen oikeuksia, suojelemaan heitä väkivallalta ja syrjinnältä sekä varmistamaan, että tällaisista teoista vastuussa olevat asetetaan syytteeseen;

5. tukee Egyptin väestön enemmistön pyrkimyksiä luoda vapaa, vakaa, vauras, osallistava ja demokraattinen maa, joka kunnioittaa ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevia kansallisia ja kansainvälisiä sitoumuksiaan; toistaa, että on taattava oikeus mielipiteen ja kritiikin rauhanomaiseen ilmaisemiseen;

6. kehottaa Egyptin viranomaisia lopettamaan paikallisten ja kansainvälisten uutisjärjestöjen ja ihmisoikeusjärjestöjen verkkosivustojen estämisen ja vapauttamaan kaikki journalistisen työnsä vuoksi pidätetyt media-alan työntekijät;

7. ilmaisee vakavan huolensa kostotoimista sellaisia henkilöitä vastaan, jotka tekevät tai pyrkivät tekemään yhteistyötä kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen tai YK:n ihmisoikeuselinten kanssa; kehottaa Egyptin viranomaisia lopettamaan asian 173/2011 (”Foreign Funding Case”) käsittelyn, poistamaan kaikki matkustuskiellot, joita on asetettu vähintään 31 ihmisoikeuksien puolustajalle ja kansalaisjärjestöjen henkilöstöön kuuluvalle kyseisen asian yhteydessä – sekä kaikki muut mielivaltaisesti määrätyt matkustuskiellot – ja sallimaan Egyptin alueelle sijoittautuneiden Egyptin ihmisoikeuksien puolustajien matkustaa niin, että he voivat osallistua Egyptin yleiseen määräaikaisarviointiin, joka alkaa 13. marraskuuta 2019;

Torstai 24. lokakuuta 2019

8. kehottaa kumoamaan äskettäin hyväksytyn kansalaisjärjestöjä koskevan lain ja korvaamaan sen uudella lainsäädäntökehyksellä, joka on laadittu kansalaisyhteiskunnan järjestöjä aidosti kuullen ja joka on Egyptin perustuslain ja kansainvälisten normien mukainen;

9. pitää valitettavana, että italialaisen tutkijan Giulio Regenin sieppausta, kidutusta ja murhaa vuonna 2016 ei ole tutkittu uskottavalla tavalla ja asetettu niistä ketään vastuuseen; kehottaa jälleen Egyptin viranomaisia valaisemaan Giulio Regenin ja Eric Langin kuolemantapauksiin liittyviä olosuhteita ja saattamaan syylliset vastuuseen toimien täysin yhteistyössä niiden jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa, joita nämä tapaukset koskevat;

10. vaatii, että viranomaiset muuttavat, hyväksyvät ja panevat tehokkaasti täytäntöön lainsäädäntöä, jolla poistetaan kaikenlainen syrjintä ja kriminalisoidaan kaikenlainen naisiin ja tyttöihin kohdistuva väkivalta muun muassa muuttamalla henkilökohtaista asemaa koskevaa lakia ja ottamalla käyttöön oikeudellisia säännöksiä, joilla kielletään sukupuoleen perustuva väkivalta sekä seksuaalinen häirintä, pahoinpitelyt ja raiskaukset; kehottaa lisäksi viranomaisia toteuttamaan tehokkaasti naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisen kansallisen strategian yhteistyössä alan tunnustettujen riippumattomien kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa;

11. ilmaisee huolensa siitä, että kuolemanrangaistuksen käyttö Egyptissä on lisääntynyt jyrkästi sen jälkeen, kun presidentti al-Sisi tuli valtaan; kehottaa Egyptin viranomaisia keskeyttämään kuolemantuomioiden täytäntöönpanon kuolemanrangaistuksen käytön lopettamiseksi Egyptissä ja kehottaa jälleen Egyptiä allekirjoittamaan ja ratifioimaan kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen toisen valinnaisen pöytäkirjan, jonka tavoitteena on kuolemanrangaistuksen poistaminen;

12. ilmaisee vilpittömimmän osanottonsa terrorismin uhrien perheille; ilmaisee solidaarisuutensa Egyptin kansaa kohtaan ja vahvistaa olevansa sitoutunut torjumaan radikaalien ideologioiden ja terroristiryhmien leviämistä; kehottaa Egyptin viranomaisia varmistamaan, että niiden Siinailla käynnissä olevat sotilasoperaatiot hoidetaan kansainvälisten ihmisoikeusnormien mukaisesti, tutkimaan perusteellisesti kaikki väärinkäytökset ja avaamaan välittömästi Pohjois-Siinai riippumattomille avustusjärjestöille sekä riippumattomille tarkkailijoille ja toimittajille;

13. pitää valitettavana, että korkea edustaja tai jäsenvaltiot eivät ole reagoineet virallisesti viimeisimpään pidätysaaltoon; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita vastaamaan yhtenäisesti ja päättäväisesti tämänhetkisiin tukahduttamistoimiin ja ihmisoikeusloukkauksiin; odottaa, että EUH asettaa Egyptin ihmisoikeuksien puolustajien tilanteen etusijalle ja ilmoittaa parlamentille, mitä se aikoo tehdä tilanteen suhteen yhdessä Egyptin kanssa, mukaan lukien tässä päätöslauselmassa esiin tuodut yksittäistapaukset; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita käyttämään kaikkia käytössään olevia välineitä, mukaan lukien kahden- ja monenväliset välineet, kauppaneuvottelut, Euroopan naapuruuspolitiikka, tuki ja tarvittaessa kohdennetut rajoittavat toimenpiteet, jotta voidaan pysäyttää maan sortotoimet ja saavuttaa konkreettista edistystä Egyptin ihmisoikeustilanteessa;

14. kehottaa tarkistamaan perusteellisesti ja kattavasti EU:n suhteita Egyptiin; katsoo, että Egyptin ihmisoikeustilanne edellyttää komission budjettitukitoimien vakavaa tarkistamista, ja katsoo, että näiden toimien olisi rajoituttava ensisijaisesti kansalaisyhteiskunnan tukemiseen;

15. vaatii painokkaasti, että EU:n ja Egyptin vuosien 2017–2020 kumppanuuden painopisteitä koskevia sitoumuksia noudatetaan, ja vaatii niiden täysimääräistä ja asianmukaista täytäntöönpanoa; kehottaa EU:ta vahvistamaan uusia kumppanuuden painopisteitä koskevia neuvotteluja varten selkeät arviointiperusteet, joiden ehtona on, että Egyptin kanssa tehdään lisäyhteistyötä demokraattisten instituutioiden, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien uudistamisessa ja että ihmisoikeuskysymykset otetaan huomioon Egyptin viranomaisten kanssa käytävissä neuvotteluissa; toteaa jälleen, että muuttoliikkeen hallinta tai terrorismin vastaiset toimet eivät saisi heikentää ihmisoikeuksia;

16. kehottaa jälleen EU:n jäsenvaltioita noudattamaan 21. elokuuta 2013 antamiaan päätelmiä, joissa ilmoitettiin vientilupien keskeyttämisestä kaikkien sellaisten tarvikkeiden osalta, joita voidaan käyttää yhteisessä kannassa 2008/944/CFSP tarkoitettuihin kansallisiin tukahduttamistoimiin, ja tuomitsee sen, että EU:n jäsenvaltiot eivät edelleenkään noudata näitä sitoumuksia; kehottaa siksi niitä lopettamaan sellaisen valvontateknologian ja muiden turvallisuuslaitteiden viennin Egyptiin, jotka saattavat helpottaa ihmisoikeuksien puolustajiin ja kansalaisyhteiskunnan aktivisteihin kohdistuvia hyökkäyksiä, myös sosiaalisessa mediassa, sekä kaikenlaisia muita kansallisia tukahduttamistoimia; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa raportoimaan EU:n jäsenvaltioiden sotilaallisen yhteistyön ja turvallisuusyhteistyön tämänhetkisestä tilanteesta Egyptin hallinnon kanssa; kehottaa EU:ta panemaan täysimittaisesti täytäntöön Egyptiä koskevat vientirajoitukset sellaisten tavaroiden osalta, joita voidaan käyttää sortamiseen, kidutukseen tai kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon;

17. painottaa, että on tärkeää varmistaa, että EU:n ja Egyptin välisissä muuttoliikettä koskevissa järjestelyissä noudatetaan tiukasti kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja, kunnioitetaan muuttajien ja pakolaisten perusoikeuksia ja varmistetaan riittävä avoimuus ja vastuuvelvollisuus;

18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Egyptin hallitukselle ja parlamentille sekä Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien toimikunnalle.